

Õues oma kuudi ees lamas talu koer ja mõnules parajasti päikesepaistel. Tal oli nii hea olla, et ei taht-nud end liigutadagi. Kuuldes aga karupoegade kisa, tormas ta nende kallale. Ka koera polnud karupojad veel näinud. Selle vihane nägu, kole hääl ja teravad hambad kohutasid neid väga ja nad pistsid punuma metsa poole, nii kiiresti kui nende kohmakad jalad võt-sid. Koer ikka klähvides ja hammustades nende kannul.